

We laten het
systeem los
door te werken
met thema's

Jeroen Blank, leraar Unit D, Campus Columbus

Als startend leerkracht op een school met een bijzonder concept begin je soms te twijfelen aan alles waarvan je denkt dat het 'zo hoort'. Waarom en waartoe doen we het eigenlijk zo? Als JE zelf zou mogen kiezen wat je kinderen in acht jaar mee wilt geven, zou je het dan anders doen? Best leuk om af en toe eens over na te denken... Spannender om het ook te doen.

Op onze campus gebruiken we de Citotoetsen sinds vorig jaar niet meer als eindpunt, maar juist als startpunt aan het begin van een half jaar. Dat was voor ouders en leerkrachten best even schakelen, vooral omdat we het 'niet gewend' zijn. De kinderen maken de toets en vervolgens maken ze een analyse. Daarna weten ze goed welke doelen ze wel en niet beheersen. Met hun eigen leerdoelen gaan ze het half jaar daarna, naast het gewone aanbod, aan de slag.

Voor het rekenen hebben we de methode losgelaten. We hebben een digitaal programma waarin de domeinen en leerdoelen staan beschreven met verwerkingsmogelijkheden. De instructies en de verwerkingen zijn georganiseerd per domein. We werken een aantal weken aan bijvoorbeeld getalbegrip. Kinderen krijgen instructies en kunnen er verder op hun eigen niveau aan werken.

Als leerkracht is het soms spannend om zonder methode te werken. Bied je wel alles aan, is het uitdagend en heeft het voldoende variatie? Door de kinderen zelf te laten analyseren en eigenaar te maken van hun leerproces hopen we, dat ze naast leerstof ook inzichten en vaardigheden opdoen voor later. Natuurlijk houd je als leerkracht het overzicht, maar het werkt goed wanneer kinderen zelf ook weten waaraan ze nog moeten werken. Wanneer een kind uit de toets geen leerdoelen kan halen door weinig of juist veel fouten, toetsen we verder op maat. Daardoor kunnen kinderen een half jaar 'vooruit' of 'achteruit'. In de dagelijkse praktijk doen ze wel gewoon mee met het rekenaanbod. De verwerking is daarna zo veel mogelijk op maat.

We proberen kinderen te helpen door ze de vrijheid te geven die ze aankunnen. We leiden hen op voor banen die nog niet eens bestaan. Wat is er écht belangrijk en wat willen we kinderen zeker meegeven? Het systeem laten we los door te werken met thema's. Hier proberen we zoveel mogelijk (wereldoriënterende) vakken in te verweven. In de thema-activiteiten zorgen we er ook voor dat kinderen in situaties terecht komen waarbij ze *21st-century skills* ontwikkelen. We zoeken betekenisvolle activiteiten waarin kinderen op basis van intrinsieke motivatie 'ongemerkt' leren. We maken een klokhuisaflevering, bouwen samen een hut, maken een *storyboard* voor een videoclip of organiseren een lunch. Kan dat helemaal betekenisvol en helemaal vanuit het kind? En kan het op ieder moment voor ieder kind? Nee. Maar als je bewust nadenkt en het systeem hier en daar los durft te laten, ontstaan er mooie dingen!